

Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας για την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

«Ευθύνη μας, να δώσουμε στα παιδιά της Ομογένειάς μας τον πολύτιμο θησαυρό που έχουμε κληρονομήσει», τονίζει, μεταξύ άλλων, ο [Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος](#) σε μήνυμα με αφορμή την 9η Φεβρουαρίου, ημέρα μνήμης του εθνικού ποιητή Διονυσίου Σολωμού, η οποία έχει καθιερωθεί ως [Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας](#).

Ο Σεβασμιώτατος επισημαίνει ότι η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας πασχίζει με αμείωτη ένταση να διαφυλάξει, να καλλιεργήσει και να αναδείξει τη γλώσσα των προγόνων μας, ο Σεβασμιώτατος εκφράζει τη βεβαιότητα ότι «εκτός από τους κληρικούς και τους εκπαιδευτικούς μας οι οποίοι εργάζονται συστηματικά και

αφοσιωμένα για τον ανωτέρω σκοπό, έχουμε για συνοδοιπόρους μας και κάθε γονιό, κάθε γιαγιά και κάθε παππού που είναι υπερήφανοι για την ελληνορθόδοξη ταυτότητά τους και για την ασίγαστη φωνή της ιστορίας του γένους μας».

Αναλυτικά ολόκληρο το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου για την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας:

*«Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική
το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου...».*

Ευκαιρία ιδανική μας προσφέρει η σημερινή ημέρα, να ανατρέξουμε στο μνημειώδες έργο «Άξιον Εστί» του σπουδαίου ποιητή μας Οδυσσέα Ελύτη και μέσα από τους καθηλωτικούς στίχους του να αναλογιστούμε την ευγνωμοσύνη που οφείλουμε, όσο και την ευθύνη που φέρουμε, για μια ανεκτίμητη ευεργεσία της οποίας έχουμε γίνει αποδέκτες: Ευγνωμοσύνη για τη γλώσσα την ελληνική που μας έδωσαν οι πρόγονοί μας και ευθύνη να τη διαφυλάξουμε ως πολύτιμο θησαυρό και να την παραδώσουμε στις επόμενες γενιές.

Είναι πράγματι πολύτιμος θησαυρός η γλώσσα εκείνη που, όσο καμία άλλη, στο πέρασμα των αιώνων έχει φωτίσει τις σκέψεις των φιλοσόφων και τις έρευνες των επιστημόνων, κι έχει χαρίσει έμπνευση στους ποιητές και φωνή στις προσευχές του φιλοχρίστου λαού μας. Ένας πολύτιμος θησαυρός που με κοιτίδα του τις «αμμουδιές του Ομήρου», μοιράστηκε γενναιόδωρα στην οικουμένη και πλούτισε και ζωογόνησε τον ευρωπαϊκό και τον παγκόσμιο πολιτισμό.

Αυτός ο θησαυρός, που αποτελεί «μονάχη έγνοια» του Οδυσσέα Ελύτη, μας θυμίζει το εξίσου συγκλονιστικό «Μήγαρις έχω άλλο στο νού μου, πάρεξ ελευθερία και γλώσσα;» του εθνικού μας ποιητή Διονυσίου Σολωμού, τη μνήμη του οποίου τιμούμε σήμερα, μαζί με την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας. Από κοινού, Ελύτης και Σολωμός, μας καλούν να σταθούμε στο ύψος μας ως Έλληνες, με αισθήματα ευγνωμοσύνης προς τις γενιές που προηγήθηκαν, αλλά και ευθύνης προς εκείνες που ακολουθούν.

Και εδώ, στην πέμπτη ήπειρο, μολονότι αδιαμφισβήτητες οι αντιξοότητες τις οποίες έχουμε να ξεπεράσουμε, εντούτοις παραμένει ακέραια η ευθύνη μας να δώσουμε στα παιδιά της Ομογένειάς μας τον πολύτιμο θησαυρό που έχουμε κληρονομήσει, τη γλώσσα μας την ελληνική. Η Ιερά Αρχιεπισκοπή μας, δια των ενοριών και των σχολείων της και δι' όλων των εκφάνσεων της εκκλησιαστικής ζωής, πασχίζει με αμείωτη ένταση να διαφυλάξει, να καλλιεργήσει και να αναδείξει τη γλώσσα των προγόνων μας. Είμαι βέβαιος ότι, εκτός από τους

κληρικούς και τους εκπαιδευτικούς μας οι οποίοι εργάζονται συστηματικά και αφοσιωμένα για τον ανωτέρω σκοπό, έχουμε για συνοδοιπόρους μας και κάθε γονιό, κάθε γιαγιά και κάθε παππού που είναι υπερήφανοι για την ελληνορθόδοξη ταυτότητά τους και για την ασίγαστη φωνή της ιστορίας του γένους μας. Ο Θεός να φωτίζει και να ενισχύει όλους σε αυτόν τον δύσκολο, ακατάπαυστο αλλά και όμορφο αγώνα!